

# תקות מנחם

גיליון מס'  
201

יו"ל לקראת ש"פ בהעלותך  
ט"ז סיון

ה'ל' תהא שנת עליון  
5770 - ה'פרצת

## על סיומי הרמב"ם

תדפיס מהספר "תקות מנחם" (ה"ג) שיו"ל בעז"ה על סיומי הרמב"ם  
ע"פ - ב"קו" - שיחות והוראות כ"ק אד"ש מה"מ  
מאת הרב יקותיאל מנחם שיחי ראפ

ע"פ ההוראה שקיבלתי מכ"ק אדמו"ר מלך המשיח שיל"ו, להדפיס ולפרסם הדברים הנאמרים בעז"ה בסיומי הרמב"ם, להראות ולהוכיח הנראה לעני"ד בדרך אפשר, הקשר שבין שיעורי הרמב"ם לפרשה והתאריך שבהם נלמדו, הנני מוציא לאור עלון זה לכבוד שבת קודש.  
ואבקש מהקוראים שיעירוני בהערותיהם, ותודה מראש!

### לחיות עם הזמן!

ספר אהבה - א'

מחזור כ"ט שנת הז"ך

בעז"ה שב"ק פרשת במדבר ב' סיון יום המיוחס ה' תהא שנת עליון - 5770 - ה'פרצת  
סיום הלכות קריאת שמע והתחלת הלכות תפילה וברכת כהנים

שהאהוב אוהב".

#### מתן תורה – קבלת עול כל המצוות

ג. והרי מראש חודש סיון שהגיעו וחנו בהר סיני התחילו ההכנות למתן תורה ולקבלת עשרת הדברות שמיד בתחילתן מדברות על האמונה בה' אחד ושליטת עבודה זרה; "אנכי הוי' אלוקיך", ו"לא יהיה לך אלוקים אחרים על פני וגו'". וזהו ענין הפסוק הראשון של ק"ש: "שמע ישראל הוי' אלוקינו הוי' אחד".

ובמתן תורה היתה קבלת כל המצוות, וזהו מה שאמרו לפני מתן תורה "את כל אשר דיבר ה' נעשה ונשמע". וכן מבואר בספרים שבעשרת הדברות כלולים כל המצוות, ולכן יש בס' כת"ר אותיות, לרמז שהן כוללים את כל התרי"ג מצוות דאורייתא ו-7 מצוות בני נח (או שבע מצוות דרבנן), ויש ראשונים המחלקים את כל המצוות ומתאימים אותן לפי עשרת הדברות, וכמ"ש לפני עשרת הדברות: "וידבר אלוקים את כל הדברים האלה לאמר".

ובק"ש, מיד אחרי הפסוק "שמע ישראל", מדובר על קבלת המצוות, כנאמר "והיו הדברין האלה אשר אנכי מצוך היום על לבבך וכו'", ובסיום פרשה זו מדובר על קיום מצוות תפילין ומזוזה שגם הם ענינים של קבלת עול מצוות.

ופרשה שניה של ק"ש גם מדברת על קבלת עול מצוות, וכן צירפו לק"ש את פרשת ציצית המזכירה את קיום כל המצוות כמ"ש "והיה לכם לציצית וראיתם אותו וזכרתם את כל מצוות הוי' ועשיתם אותם".

#### כפה עליהם הר כגיגית – אהבה רבה

ד. ענין אהבת ואחדות ישראל וכן אהבת ואחדות ה' הקשורים זו בזו כנ"ל, מתבטא גם בזה ששם הספר "אהבה"; ו"אהבה" בגימטריא "אח"ד"; וזהו ענין קריאת שמע שמדובר בה על "הוי' אחד", ואח"כ "ואהבת את הוי' אלוקיך", וכן בפרשה שניה של ק"ש: "אשר אנכי מצוה אתכם היום לאהבה את הוי' אלוקים". ומאז מתן תורה קיבלנו את ענין אחדות ה' וכן אהבת ה'.

וענין זה מתבטא גם במאמר חז"ל במסכת שבת<sup>5</sup> בסוגיא דמתן תורה, ש"כפה עליהם הר כגיגית", שהפשט הוא שהכריח אותם ואיים עליהם לקבל את התורה, אבל ע"פ חסידות וקבלה מבואר שהקב"ה נטע בליבם אהבה עצומה וגדולה כהר, שבגללה לא יכלו לסרב והיו "מוכרחים" (כביכול) לקבל את התורה.

#### "ויחן ישראל נגד ההר"

א. את ספר אהבה והלכות קריאת שמע התחילו בר"ח סיון, שהוא יום האהבה, שעם ישראל הפגינו את אהבתם לה' ורצונם "כאיש אחד בלב אחד"<sup>1</sup> (שמלבד הכוונה "בלב אחד" – אחדות ישראל, הכוונה גם ב"לב אחד" – בכונה אחת לה', לקבלת התורה) להיות "נגד ההר"<sup>2</sup>; היינו כל עניני ההר – מתן תורה מתוך אהבה לה' (ואז גם התבטאה אהבת ה' לעם ישראל).

וכמ"ש במדרשים שבאו למדבר סיני מתוך תשובה, והרי תשובה בשלימות היא תשובה מאהבה. והרי ביום זה גם סיימו את הלכות תשובה, שמדובר בסופן על תכלית ושלמות התשובה – תשובה מאהבה.

#### כאיש אחד בלב אחד

ב. והרי ביום זה התבטאה גם כן אהבת ואחדות ישראל בתכלית השלימות, שזהו "כאיש אחד בלב אחד", שלומדים ממה שנאמר שם "ויחן" ולא כרגיל בשאר החניות "ויחננו" וכתוב על זה במדרש ש"ויחן" מלשון "חן"; היינו שנשאו חן אצל הקב"ה, וכמו שאומרים בשם גדולי הצדיקים מתלמידי הבעש"ט והמגיד ממעזריטש<sup>3</sup>, שזה בא בגלל שכל היהודים נשאו חן"כ"א בעיני השני.

[וי"ל ש"חן" מראה על מצב ודרגה של למעלה מהשכל וטעם ודעת; כי האותיות ח' ו' מורות על דרגה שלמעלה מהשכל והטבע; ח' – ה-8 שלמעלה מה-7 – טבע ושבע הספירות, ונ' (היובל) – למעלה מ-7X7 = 49, ודרגת הנו"ן היא הדרגה שלמעלה מהטבע שהתגלתה במתן תורה וכן נשיאת חן הוא מצב שלא מוסבר בשכל וטעם].

וזה התחיל מר"ח סיון, האהבה שבין כל היהודים, ועתה מתחילים ספר "אהבה", וכן בק"ש מדגישים בתחילתה, בפסוק השני את ענין אהבת ה' בתכלית השלימות: "ואהבת את ה' אלוקיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאודך".

ואפשר לשאול הרי ספר "אהבה" וכן ק"ש מדברים על מצוות הקשורות באהבת ה', ו"ויחן, כאיש אחד וכו'", מדובר בפשטות על אהבת ואחדות ישראל, ומה הקשר?

ואד"ש מה"מ מבאר בליקוטי שיחות<sup>4</sup> בשיחה הקשורה לשבועות, שאהבת ה' ואהבת ישראל הן ענין אחד כי "ישראל וקוב"ה כולא חד"; כי מי שיש לו אהבת ה' הוא אוהב גם את ישראל, "כי אוהב את מה

1 רש"י יתרו יט, ב, ע"פ המכילתא.

2 יתרו שם.

3 י"א זאת בשם הצדיק האדמו"ר ר' מאיר מפרימישלאן.

4 לקו"ש תגה"ש ח"ב.

## "תקות" חוט השני<sup>6</sup>

סיכום הקשר של ההלכה ברמב"ם לפרשת השבוע ולתאריך.

- א. בר"ח סיון – ויחן ישראל – אהבת ה' ואהבת ישראל.
- ב. ההכנות למ"ת כאיש אחד בלב אחד.
- ג. במ"ת ובעשה"ד – קבלת עול כל התורה והמצוות.
- ד. ק"ש – אחדות ה', ואהבת ה'.

\* \* \*

בעז"ה יום ה' פרשת נשא ז' סיון

יום ב' דחג השבועות

הי' תהא שנת עליון

סיום הלכות תפילה וברכת כהנים והתחלת הלכות תפילין  
ומזוזה וספר תורה

בפרשת נשא - דיני ברכת כהנים

א. גם בסיום זה רואים השגחה פרטית נפלאה;

ביום ה', יום השני דחג השבועות, סיימו את הלכות ברכת כהנים, וסיום שיעור החומש של החת"ת ביום א' דחג השבועות, רביעי דנשא, הוא ברכת כהנים<sup>7</sup> ורוב ההלכות דברכת כהנים וכל המילים והברכות דברכת כהנים כתובות בפסוקים אלו, הסיום דרביעי של פרשת נשא [ובמדרש רבה ע"ז מאריך כאן באריכות גדולה בפרטי ההלכות והדינים של ברכת כהנים, דבר לא רגיל במדרשים].

גדול השלום - וישם לך שלום

ב. ואפשר לראות הקשר לחג השבועות, זמן מתן תורתנו; כי הסיום של ברכת כהנים ו"הכל הולך אחר החיתום"<sup>8</sup> הוא ברכת ה"שלום": **"וישם לך שלום"** כמ"ש על זה במדרשים (ספרי, ומדרש רבה) ש"גדול השלום שהוא חותם של כל הברכות" וחג השבועות הוא זמן מתן תורתנו וקבלת התורה, והרמב"ם אומר בסוף הלכות מגילה וחנוכה, ש"גדול השלום שכל התורה ניתנה לעשות שלום בעולם".

ובמדרשים אלה כתוב באריכות גדולה ורבה על גודל ענין השלום. ורואים דבר נפלא: ש-עשרים פעמים! מובא שם "גדול השלום", ומביאים על כך עשרים דוגמאות (מהתני"ך ומחז"ל!) [ומעניין שבשני המדרשים הנ"ל (ספרי ומדרש רבה) מובאים הדוגמאות על גודל השלום שרובם הן אותן דוגמאות אבל ישנם כמה שינויים, אך בשניהם דווקא עשרים דוגמאות, ובספרי מוסיף אח"כ גם "חביב השלום", ומביא על זה גם כמה דוגמאות, שרואים מכל הנ"ל את גודל ענין השלום, וכנ"ל כל התורה כולה באה לעשות שלום בעולם.

השם נמחק לעשות שלום בין איש לאיש!

ג. אחת הדוגמאות המובאות במדרשים על גודל ענין השלום הוא

מפרשת השבוע;

כתוב במדרשים (הנ"ל): "גדול השלום, שהרי השם נמחה כדי לעשות שלום בין איש לאיש" (וכן הוא ברמב"ם הנ"ל סיום הלכות חנוכה) וענין זה כתוב בפרשתנו "נשא" בפרשת סוטה, שמוחקים את השם כדי לטהר ולהתיר אשה לבעלה ולהביא לשלום בית.

[ואולי י"ל בדרך רמז שבשם הפרשה "נשא" מרומזים בר"ת כל הענינים המדוברים ברביעי דפרשתנו, שיעור יום א' דחג השבועות; - נ' - נזיר, שהרי הרואה סוטה בקילקולה יזיר עצמו מן היין, ש' - שוטה (כי הרי סוטה בתורה כתוב בשין שמאלית), א - אהבה, שזה מורה על ברכת כהנים שצריכה להיות באהבה (ומתחילה באי' - "אמור להם"), וכך גם תיקנו בנוסח הברכה של הכהנים שאומרים "וציונו לברך את

6 יהושע ב, חי. ועיין ברש"י שפירוש "תקות" - מלשון "קו וחבל" (שבו הורידה המרגלים של יהושע, ובו תלו משפחת רחב תקוותם), והרי זו מטרת חיבורנו "תקות מנחם" - להראות בעז"ה את הקו וחוט השני המקשר ומשוה התוכן הנלמד בשיעורי הרמב"ם עם תוכן הפרשה והתאריך בשנה, (ועיין מה שכתבנו בזה בהקדמה לספרנו "תקות מנחם" ח"א).

7 ו, כב-כז.

8 ברכות יב, א.

עמו ישראל באהבה". היינו שמלבד גודל ענין השלום המודגש בפרשתנו בברכת כהנים מודגש ענין אהבת ישראל כפי שיתבאר לקמן במסגרת.

### ברכת כהנים באהבה

ד. אפשר לשאול מהו המקור לציווי שברכת כהנים צריכה להיות ב"אהבה" שכן הוא נוסח הברכה? והמג"א בהלכות אלו בשו"ע אורח חיים<sup>9</sup> מביא שזהו ע"פ דברי הזוהר<sup>10</sup> שכתוב ש"כל כהן שאינו אוהב את עמו או שאינו אוהב לעם, אל ישא כפיו לברך את העם שנאמר<sup>11</sup>: "טוב עין הוא יבורך" אל תיקרי יבורך אלא יברך" (ועד"ז בגמ' סוטה). וז"ל הזוהר פר' נשא: "תאנא כל כהן דלא רחמין ליה עמא לא יפרוס ידיו. ועובדא הוה בחד כהן דקם פריס ידיו ועד דלא אשלים אתעביד תלא דגרמי. מ"ט משום דלא בריך בתביבותא, וקם אחר ופריס ידיו ובריך ואתתקן ההוא יומא; כל כהן דהוא לא רחים לעמא או עמא לא רחמין ליה לא יפרוס ידיו לברכא לעמא, אדכתיב "טוב עין הוא יבורך", אל תיקרי יבורך אלא יברך". וכך כתוב במדרש תנחומא (וכן במדרש רבה) וז"ל: "כה תברכו את בני ישראל אמור להם. אמור מלא כתיב, אמר להם הקב"ה לכהנים, לא מפני שאמרתם לכם תהיו מברכין את ישראל, תהיו מברכין אותם באנגריא (פי' ב'מתנות כהונה": "דרך מהירות והגערה, כאדון זה המדבר ומצוה לעבדו ועבודתו ומלאכתו", ובפירוש מהר"ז: "פי' במ"ע עבודה נעשית באונס ובבהילות). אלא תהיו מברכין אותם בכונת הלב, כדי שתשלים הברכה בהם, לכן נאמר אמור מלא!".

וזהו הביאור לזה שנפסק ברמב"ם ובשולחן ערוך שנוסח הברכה הוא באהבה. אבל נשאלת השאלה מה המקור מהתורה שהציווי דברכת כהנים צריכה להיות באהבה?

ובסיום הרמב"ם העולמי שהתקיים השנה ב"א באיר באולם אהלי מנחם בקראון הייטס, השתתף הרב הראשי של ארץ ישראל ידיד חב"ד הרב יונה שליט"א מצגר, הידוע בחביבותו ובסבר פנים היפות שלו [ובדרך אגב חז"ל אומרים: "כל הנותן צדקה לעני מתברך בו" ברכות והמפייסו ב"א ברכות (וי"ל י"א - הוא השפע שלמעלה מהטבע וסדר השתלשלות) וז"ל: "פיס" - ר"ת סבר פנים יפות] והוא אמר שעל כך נותנים לכהנים יישר כח! מיוחד על זה שעושים את הברכה באהבה.

ואחר הנאום שאלתי אותו מה המקור לזה בתורה שב"כ צריכה להיות באהבה? וענה לי, שבאמת זהו לא החיוב, ועל כך מקבלים על זה יישר כח! אבל עדיין מוקשה הרי נוסח הברכה הוא "וציונו לברך את עמו ישראל באהבה", מהו המקור לציוויו?!

וב"רמב"ם לעם" מביא שזהו ע"פ המדרשים (רבה ותנחומא) שאומרים על הפסוק "אמור להם" שכתוב מלא, למרות שכרגיל בתורה מילה כזו כתובה בכתב חסר (בלי ו), כמו בפרשת אמור: "אמור אל הכהנים בני אהרן" שכתוב בתורה "אמור" - בכתב חסר בלי ו, ומזה שכתוב כאן "אמור להם", מלא עם ו, לומדים במדרשים שהכונה היא בכונה ובלב שלם, היינו עם אהבה!

[ובמדרש תנחומא מוסיף ס"א (ז.א. גירסת ספרים אחרים) שאמור מלא הכונה היא בפה מלא: שאם אדם נותן שלום לחברו צריך להיות בפה מלא! וז"ל: "אמור מלא ונקוד פת"ח [היינו פתח גדול - קמ"ץ], לומר שצריך אדם ליתן שלום לחברו בפה מלא!"]

### ממלכת כהנים

ה. התחילו הלכות אלו בבי' סיון, שאז משה רבינו במדבר סיני התחיל להכין את העם לקבלת התורה<sup>12</sup> ועשאהם כהנים, ואמר להם<sup>13</sup>: "ואתם תהיו לי ממלכת כהנים וגוי קדוש" ולכן נקרא יום המיוחס; וכתוב ע"ז במדרשים שאז כל היהודים נהיו כהנים, ואפלו כהנים גדולים, "ממלכת כהנים".

9 שו"ע או"ח סי' קכח ס"ק יח.

10 זוהר פרשתנו דף קמז, ב.

11 משלי כב, ט.

12 שו"ע אדה"ז או"ח סי' תצד סעיף כ.

13 יתרו יט, ו.

וכמ"ש ע"ז ב"בעל הטורים": "אילו זכו ישראל כולם היו **כהנים גדולים** ולעיתים לבוא תחזור להם, שנאמר<sup>14</sup>: "ואתם כהני ה' תקראו"<sup>15</sup>. ובמכילתא על פסוק זה: "מכאן אמרו ראוין היו כל ישראל לאכול בקדשים עד שלא עשו העגל, משעשו העגל נטלו מהם ונתנו לכהנים". ובליקוטי שיחות שיחת ב' סיון<sup>16</sup> בהערה<sup>17</sup> מביא מדרש אגדת בראשית פעי"ט (פ); שכותב: "שכולם נקראו **כהנים** בסיני, שנאמר ואתם תהיו לי ממלכת כהנים... כל אחד ואחד מהן כאילו כהן גדול וכו'". ובליקוטי שם מסביר שזוה"ע הפרישה שהיתה לפני מ"ת להתעלות מעניי העולם וזוה"ע הלויים והכהנים, וכך פוסק הרמב"ם בסוף הלכות שמיטה ויובל בסוף ספר זרעים שכאז"א יכול להגיע לדרגת הכהנים והלויים להבדל מעניי העולם ולעמוד לפניו לשרת הוי", עד דרגת כהן גדול - "קודש הקדשים".

## "תקות" חוט השני<sup>16</sup>

סיכום הקשר של ההלכה ברמב"ם לפרשת השבוע ולתאריך.

- א. **בפרשת נשא כל פרטי ברכת כהנים ורוב הדינים במדרש רבה.**
- ב. **בסיום ברכת כהנים "וישם לך שלום" - ופרשת סוטה בפרשת נשא מטרתה להביא שלום בית.**
- ג. **גדול השלום שהשם נמחק לעשות שלום בין איש לאשתו.**
- ד. **ביום ב' סיון שהתחילו ההלכות נאמר "ואתם תהיו לי ממלכת כהנים" ונקרא "יום המיוחס".**

\* \* \*

בעז"ה יום א' פרשת **בהעלותך** י' סיון

הי' תהא שנת עליון

סיום הלכות תפילין ומזוזה וספר תורה והתחלת הלכות ציצית

### מגילת הסוטה כספר תורה

א. התחילו ההלכות בפרשת נשא ומסיימים בפרשת בהעלותך, ויש הלכות הקשורות בספר תורה וקשורות לפרשיות נשא ובהעלותך; לפרשת נשא;

יש דינים במגילת הסוטה שכותבים ומכניסים במים, שהמגילה צריכה להיות כתובה כמו **ספר**, כמ"ש בפרשת סוטה<sup>18</sup>: "וכתב את האלות האלה הכהן **בספר** ומחה אל מי המרים" ולומדים מזה חז"ל בגמ'<sup>19</sup> שהמגילה שעליה כותבים הדברים הקשורים לסוטה צריכה להיות כתובה על קלף שעשוי כמו ספר תורה.

וכך כותב הרמב"ם בהלכות סוטה<sup>20</sup>: "ואח"כ מביא מגילה של עור טהור כמו **ספר תורה** וכותב עליה בלשון הקדש בדיו שאין בו קנקנתום וכו'".

ובפרק ד'<sup>21</sup> מביא עוד דינים במגילה זו שצריכים להיות כמו ספר תורה, וז"ל: "כתבה אגרת פסולה, שנאמר **"בספר"**. כתבה על שני דפין פסולה, שנאמר **"בספר"** - ספר אחד ולא שנים וגי'. ואינו כותב לא על הנייר ולא על הדיפתרא אלא במגילת ספר שנאמר **"בספר"**. ואם כתבה על נייר או דיפתרא פסולה".

[ו"כתבה איגרת" מפרש ה"כסף משנה" שהכוונה בלא שירטוט השורות כמו שאמר רש"י בגמ' שם, שנאמר בספר "והלכה למשה מסיני שהספרים צריכין שירטוט". וכך פוסק הרמב"ם בהלכות

תפילין<sup>22</sup>: "הלכה למשה מסיני שאין כותבין ספר תורה ולא מזוזה אלא בשרטוט, אבל תפילין אינן צריכין שרטוט". [והלכה זו כתובה בהלכות תפילין, ובה קשר גם להלכות תפילין]].

### ויהי בנסוע - ספר בפני עצמו

ב. הקשר לפרשת בהעלותך;

חז"ל אומרים<sup>23</sup> שפרשת **"ויהי בנסוע"** הכתובה בפרשתנו היא נחשבת כמו ספר בפני עצמו ולכן יש סימניות לפני ואחרי פרשה זו.

ולכן (אומרת הגמ' שם<sup>24</sup>) נחשב כמו שיש בתורה **7 ספרים**; כי ספר במדבר מתחלק לשלושה; עד **"ויהי בנסוע"**, והיא ספר בפני עצמו, ואחריה ספר בפני עצמו, וזה מרומז בפסוק<sup>25</sup> "חצבה עמודיה **שבעה"**.

ומכך לומדים דינים בגדר של **"ספר"** שמה נחשב ויש לו גדר של **"ספר"** להציל בשבת מפני הדליקה, רק אם יש בו מספר אותיות כמו בפרשת **"ויהי בנסוע"** - פ"ה - 85 אותיות. (וכך נפסק ברמב"ם<sup>26</sup>).

וכמו שהגמ' אומרת במסכת שבת בפרק "כל כתבי הקודש מצילין אותן מפני הדליקה"<sup>27</sup>.

וברש"י על **"ויהי בנסוע"** אומר בשם המדרשים<sup>28</sup>: "עשה לו סימניות מלפניו ומלאחריו (ז.א. נוי"ן הפוכים) לומר שאין זה מקומו, ולמה נכתב כאן כדי להפסיק בין פורענות לפורענות וכו', כדאיתא בכל ספרי הקודש".

### מזוזה כשרה ובדוקה - סגולה לשלום בית

ג. הקשר של הלכות **מזוזה** לפרשת **נשא**, אפשר לומר;

כשהתחיל אד"ש מה"מ את השטורעם והרעש והתעמולה בענין "מבצע מזוזה" הוסיף שמלבד סגולתה של המזוזה לשמירה ובטחון האנשים שנמצאים בבית שיש בו מזוזה או יוצאים מבית שיש בו מזוזה, כמ"ש בזוהר שעל זה נאמר "ה' ישמור צאתך ובואך" וכמו במצרים המשחית פסח, ובזוהר כתוב **"חבלא ערק!"** מבית שהיה הדם על "המשקוף והמזוזות", שאחרי מ"ת מעין זה היא מצות מזוזה, הוסיף אד"ש שהמזוזה היא גם סגולה **לשלום בית** בין איש לאשתו! וכמו שמרומז במילה **"מזוזה"** - זו זה, שזו - לשון נקבה הכוונה לאישה, וזה - לשון זכר הכוונה לאיש - חבל, שמזוזה כשרה גורמת לחיבור ושילוב ביניהם שיחיו ביניהם **בשלום בית!**

ובפרשת נשא מדובר באריכות על גדול שלום בית ואיך שהתורה מצוה לעשות פעולות של ימיות ועד כדי מחיקת שם השם בשביל לעשות שלום בין איש לאשתו, וכמו שכתבנו לעיל מה שכתוב במדרשים (וכן כותב הרמב"ם בסוף הלכות חנוכה וספר זמנים): "גדול השלום שהרי השם נמחק כדי לעשות שלום בין איש לאשתו".

### מבצעי הצלה ושמירה

ד. שלושת מצוות אלו; **תפילין**, **מזוזה**, ו**ספר תורה**, הן המצוות שבהם עשה כ"ק אד"ש מלך המשיח **השטורעם והרעש הכי גדול**, שקשורים בפיקוח נפש והצלת עם ישראל בכל העולם ובפרט בארץ הקודש! ואד"ש הכריז אז על כללות ה"מבצעים" לשמירה והצלה, אחרי שהיו האסונות האיומים של התאונה שנהרגו בה הרב מד"א של כפר חב"ד הרב שניאור זלמן נ"ע גרליק, ועוד אברכים, ובכללות ארה"ק היה **"אסון מעלות"** שבו נהרגו למעלה מ-20 נערים. ואז הכריז אד"ש לבדוק בכל מקום המזוזות, ובפרט בישובי הספר.

**ובהשגחה פרטית מדהימה!** שאסון התאונה היה בארה"ק באסרו חג השבועות, ז' סיון (ובאותה תקופה היה גם אסון מעלות). וביום זה במחזור זה, התחילו הלכות אלה שהם לשמירה והצלה.

22 פ"א הי"ב.  
23 שבת קטו, ב.  
24 שבת קטו, א.  
25 משלי ט, א.  
26 ה"ל שבת פכ"ג הכ"ח.  
27 שבת קטו, א.  
28 ספרי שבת קטו, א.

14 ישעיה סא, ו.  
15 ע"פ מדרש ארקים.  
16 ח"ח עמ' 19, ח"ליח ע' 5.  
17 20.  
18 ה, כג.  
19 סוטה יז, ב.  
20 פ"ג ה"ח.  
21 הלכה ח.

## 16 "תקות" חוט השני

סיכום הקשר של ההלכה ברמב"ם לפרשת השבוע ולתאריך.

- א. מגילת הסוטה כתובה "בספר" - ויש לה דיני ספר תורה.
- ב. "ויהי בנסוע הארון" - ספר בפני עצמו.
- ג. מזוזה כשרה ובדוקה גם סגולה לשלום בית - זו, זה.
- ד. מצוות אלו הם המבצעים העיקריים.
- ה. בז' סיון הי' אסון התאונה שהביא את ה"מבצעים".

\* \* \*

### בקשה נפשית! ר"ת מיד אחרי רש"י

פעם יצא יהודי מ"יחידות" אצל אד"ש ונכנס לביהמ"ד ב"ואל" למעלה, ופנה לתמימים ואמר להם שאד"ש עתה אמר לו, כשאתה תצא מזה "יחידות" תכנס לשיבה ותאמר לבחורים שאני מבקש בקשה נפשית; שמיד אחרי שסיימו עם התפילין דרש"י וחלצו אותן, אד"ש מבקש בקשה נפשית שמיד יניחו את התפילין דר"ת, בלי הפסק והיסח הדעת. וכנראה הסיבה היא כפולה; (א) לוודא שלא ישכחו. (ב) שהברכה על תפילין דרש"י חלה גם על ר"ת. (ג) ואולי גם שכבר בראשית היום אחרי שחרית יהיה לו גם את הכוחות של ר"ת.

### יחידות פרטית; היתה בי' סיון

א. סיפר לי המשפיע הרה"ח ראובן ע"ה דונין:  
פעם הוא היה כאן אורח לחג השבועות, ובי' סיון קיבל הרבי ליחידות כללית את האורחים. והרב דונין מאוד השתוקק להכנס לאד"ש, ל"יחידות" פרטית, וכתב לרבי שמבקש להכנס ליחידות פרטית.  
ואד"ש ענה לו ע"ז: "היתה בי' סיון, ויותר מזה, כפשוט".  
ז.א. שהרבי אומר שהיחידות ה"כללית" שהיתה לאורחים בי' סיון, היא באמת יחידות פרטית, שלכל אחד שהיה ב"יחידות" הרבי מקבלו בפרטיות, היינו שהגם שהרבי מקבל מאות אנשים בפעם אחת, בשעת מעשה הרבי מקבל את כל אחד ואחת בפרטיות.  
ויש כאלה שחושבים ש"יחידות טובה" היא דוקא כשהוא נמצא לבד עם הרבי. ואומרים לו שהרבי בכוחו והוא מקבל מאות רבות בפעם אחת, ובשעת מעשה מקבל כאו"א בפרטיות.  
וזה מוסב גם לברכות וגם להוראות והדרכות שהרבי נותן ואנו צריכים להתברך ולבקש שיהיה לנו הרצון והכוחות לקבל ו"לקלוט" את כל הברכות וההוראות. ופעם אחת אמר אד"ש שבהתוועדות שמחת תורה הוא נותן את הברכות לכל ימי ההולדת של כולם בכל ימי השנה ולכן אין צורך להכנס ל"יחידות" פרטית כפי שהיה נהוג בשנים הקודמות.  
והרבי ענה בפתק הנ"ל שביחידות הכללית מלבד שהיא גם יחידות פרטית, היא יותר מזה. כי זהו אור כללי שנעלה מאור פרטי (כי כל פרט שהרבי אומר הוא לא מליצה אלא אמת לאמיתה).

### ברכנוכם מבית ה'

ב. וע"ד מה שאמר אד"ש להרב הראשי של תל-אביב יפו, הרב יצחק ידידיה ע"ה פרנקל, שאד"ש לא קבלו בחזרו ל"יחידות", אלא דיבר איתו בביהכנ"ס למעלה אחרי מנחה. והרבי אמר לו שכך נעלה יותר בביהכנ"ס כמו שכתוב<sup>29</sup>: "ברוך הבא בשם ה', ברכנוכם מבית ה'"; כשהברכה מבית ה'; בבית הכנסת היא נעלית יותר! (ושוב, אין ולא שייך אצל אד"ש מליצות כדי שירגיש טוב, כי הכל תורת אמת).

### נענוע הראש בברכת כהנים

א. כתוב ב"מנהגי חב"ד" שהרבי ה"צמח צדק" ידע איך צריכים להניע הראש בשעת ברכת כהנים, שראה כשהיה ילד ובשעת ברכת כהנים לקחו סבו האדמו"ר

הזקן תחת טליתו ואז ראה את מנהגו של אדמו"ר הזקן.

ידידו שגם דברים שרואים וקוראים ולומדים בספר המנהגים של חב"ד, לא יודעים איך לעשות ולהתנהג בפועל, עד שראינו הנהגתו של אד"ש. ולדוגמא אני לא ידעתי איך צריכים לעשות הנענועים בלולב (למרות שהדברים כתובים בפירוט בספר המנהגים) עד שבאתי ל"קבוצה" וראיתי איך מנענע אד"ש בתנועות מדויקות ומסודרות (ולדאבוננו לרוב האנשים אין סבלנות ולא מדייקים לנענע בצורה מסודרת ומתונה כמו אד"ש). ובזמננו כדאי וחשוב לראות את הוידיאו מאד"ש וללמוד את הנענועים (וכיו"ב) בצורה נכונה.

ב. בקשר לנענוע הראש בזמן ברכת כהנים;

"הצצתי" כמה פעמים מתחת לטלית אל טליתו של אד"ש מה"מ, ואתנוב מה שראיתי ולמדתי איך מנענע ראשו בזמן ברכת כהנים;

כשהחזן מנגן ואומר יברךך מנענע אד"ש את ראשו וכתפיו קלות קדימה כלפי מזרח הלך וחזרו. וכן כשהכהנים מנגנים ואומרים כשאומר החזן ה' - מנענע ראשו וכתפיו כלפי ימין לדרום, וכן כשהכהנים מנגנים ואומרים.

כשמנגן החזן ואומר וישמרך - מנענע ראשו וכתפיו קדימה הלך וחזרו, וכן כשהכהנים מנגנים ואומרים.

כשמנגן החזן ואומר יאר - מנענע אד"ש ראשו וכתפיו לשמאל לצד צפון הלך וחזרו, וכן כשהכהנים מנגנים ואומרים.

כשהחזן אומר ה' - מנענע אד"ש כלפי קדימה וכן כשאומרים הכהנים, וכן הלאה בהמשך.

וה' יעזרנו שיתקיימו בנו כל הברכות עד האחרונה "וישם לך שלום", וכמאמר חז"ל: "אם שלום כאן הכל כאן!".

### כאו"א יברך רעיו בברכת כהנים

בא' השנים בסוף התוועדות ליל שמחת תורה שלפני ההקפות, הורה אד"ש שכ"א יברך את רעהו בברכת כהנים, היינו לא רק הכהנים, אלא כאו"א צריך לעשות בזה ולעורר את חברו, ואח"כ אלפי אנשים בירכו א' את השני, והיה כאן שפע ברכות!  
והיה כדאי לחדש זאת שוב ולברך הציבור ולהביא הברכות שוב, "כי כאן ציוה ה' את הברכה!".

### מזוזה כשרה ובדוקה ברכב

שליח אד"ש מה"מ כתב לאד"ש שהיה ברכבו חת"ת סידור וקופת צדקה (כל הדברים שהרבי תובע) והיתה תאונה שהרכב ניוזק לגמרי; אבל ב"ה לא היו שום נפגעים ברכב או ניוזקים בנפש, אבל הוא מפקח לנסוע מכאן ולהבא, דבר שיכול להפריע לשליחות, וע"כ ענה לו אד"ש שמלבד הנ"ל שיחזיק ברכב ותהיה לו ברכבו תמיד במקום המתאים גם "מזוזה כשרה ובדוקה".  
ואמנם להחזיק ברכב ספרי קודש וקופת צדקה ע"כ היתה הוראה לפרסם, והרבי כתב כך בכ"ק, עוד לפני שענין זה היה מפורסם "וכדאי לפרסם", אבל לא כתב כך על החזקת מזוזה כשרה, אמנם הרבה מאנ"ש קיבלו מענה זה, וכדאי להביא זאת לפועל.

### לזכות

הבר מצווה התי' דוד שם-טוב שיחי'

בן הרב מיכאל שיחי' נמני

לרגל יום הבר מצווה ד' סיון הי' תהא שנת עליון

שיגדל לחי"ל! - חסיד, ירא שמים, למדן וילך "מחיל אל חיל" בכל עניני התורה והמצוות והצלחה בגשמיות וברוחניות וירונו ממנו ומכל יוצאי חלציהם ההורים והמשפחה מלור נחת רוח יהודי מתוך בריאות מלאה ואושר ושמחה תמיד כל הימים, ויזכו לראות קבלת פני משיח צדקנו ומי"ד ממי"ש, נאו!

נדפס ע"י בני משפחתו שיחי'

(דברים שנאמרו בסעודות סיומי הרמב"ם בביהמ"ס וביהמ"ד ליובאוויטש - 770 - בית משיח)

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!